

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ ОТ 1980 ГОДИНА

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА VIII, БРОЙ 18
e-mail: xypress@dsverbg.net

СОФИЯ, 1-5 ОКТОМВРИ 2007 г.

ЦЕНА 0.60 лв.

**ИНТРОНИЗАЦИЯТА НА
НОВОИЗБРАНИЯ РУМЪНСКИ
ПАТРИАРХ ДАНИИЛ**
стр. 3

**ОТЧЕСТВО,
ОТГЪУБИЙСТВО И
ВЪЗПИТАНИЕ**
стр. 6

**ХРАМЪТ В
БЯЛА СЛАТИНА –
120-ГОДИШНА ИСТОРИЯ**
стр. 7

Св. Злата Мъгленска

На 18 октомври св. Злата Мъгленска, приела на тази дата именованата смирта през 1795 г., Св. владя Злата Мъгленска бе а красна девойка, която местен турин пожева за жена. Наколо месеца я убеждава да приеме доброволно мюсюлманската вяра. Не успев да я преставят нито с аскаретства, нито с обещания, нито със заплахи. Заубила първене пред упорството я жестоко я подложав на турски мъчения.

Много християни, мъже жени, по време на турското владичество избрав смирта пред откъсмението от вярата си. Имената на мюслиманите оставав неименни, защото Царката е опреледела им, в който се честват всички български святи: знайните, чито имена са обещавани в царковия календар, и неканонизирани от Църквата, пребадав при Бога в сватост и мект.

Празник в Ресиловския манастир

Този година храмовият празник на девическия манастир „Покров на Пресвета Богородица“ край с Ресилово, община Дулища, беше почетен от Негово Преосвещено Зенполюски епископ Йован, викарий на Софийския митрополит. Епископ Йован извърши т. нар. „малко освещаване“ на храм „Рождество Богородично“, с водосвет, измиване на св. престол и полагане на св. антифони. Храмът в 2/3 под земята, в крптата на новострояща се голем манастирския храм „Покров Богородично“.

След като преди три години манастирският храм беше разрушен заради саличана на почвата и негово пропукване, на негово място беше направен дълбок изкоп, наляха се здрави бетонни основи и полуопоземната част се оформи като отделен храм, посветен на Рождеството на Божията Майка.

След освещаването архиерей отслужи св. Литургия. В съслужението взеха участие архиерейски наместник на Дунавския духовен окръг прот. Георги Паликарски, архим. Теофан и священници от Софийския и Невропелския епархии. Молитвено участие в богорудното звание и мюсли на Руенския манастир „Св. Йован Ресилово“, начело с игумена йером. Поликарп, и сестрите от Ресиловската света обител, во главе с игумената Мелания.

След св. Литургия еп. Йован извърши водосвет и измиване на храма и произнесе празнична проповед, като преподаде първосвещителското благословение от Негово Светейшество Българския патриарх Мелхиях.

Храмът не можеше да побере всички богомолци, но благодарение на озвучителна уредба богослужението благоговелно се следеше от всички поклонници, изпълни дивера на обителта на „Рогиня“ храм, посветен на Покрова на Божията Майка, които вече е изграден, измазан, със застали под и напознала монтиран дърворезбен иконостас, беше поставена голмата икона на св. Богородица Скоропослушница, пред която шотко от поклонници не спира през целия празничен ден. По добрата традиция в този храм хората от околните села, в северната глава на Рила, и от града задължително идват на поклонение в обителта на св. Богородица с целите си семейства.

Наричаме кръшението вътрешно рождение на вечен живот. Днес, когато говорим за кръшението като вход към Църквата и литургичната общност, го тълкуваме най-често в ирвствен контекст: ако някой се кръсти, ще бъде по-добър човек, по-морален, ще спуси повече родителите си, ще бъде добър ученик, патрют... Забрава се най-важното: че кръшението е личностно раждане и че това раждане има връзка с живота и смъртта. Всеки, казва Господ, който се е кръстил в Дух и вода, има живот в себе си. Кръшението като вход в Литургията не означава един по-добър начин на живот, а раждане на живот, който продължава на смъртта. Според Священото Писание, светите отци и сподвижници, което се е случило,

Като участваме в Литургията, изповядваме истинската вяра

вало, то е свързано с Литургията, защото нашето спасение, нашият вечен живот, нашето съществуване се съхранява в единството ни с Бога.

Тварната природа, а всички ние сме твари, с смъртта. Елиминет безсмъртен с Бог, който е истинен. А всичко, което е сътворено, подлежи на смърт, защото, както казва свети Атанасий Велики, е създадено от небытието, носи в себе си небытието, което означава не-съществуване. За да съществува, тварната природа трябва да има непрекъснато общение с Бог. И Бог като създател света, е предложил, искал

да осъществи чрез човека това общение с цялата природа. Затова е създад човека по Своята икона, а тялото, тесет природата му, е създад така, че я е ввел от това тварно същество. Така човекът е свързан с цялата природа, а като Божия икона е свързан с Бога. Затова

Адам, първият човек, е бил истински човек и сътворената природа

Той е този покресник, тази ключова точка, в която е Бог се е съединявала тварната природа. Така е могла да съществува вечно. Всеко преживяване на врълката с Бога означава смърт. Затова първият човек, който е дивен на човека, тесет да преодолее смъртността, да превъзмине тази нишета, е в нейното ниво единение с Бога. И това е случана с Христа. Христос също е напълно Бог и Той като личност се е изпълнил, ввел е нашата природа като човек. Той и Своята личност от ново съединява тази тварна природа с Бога. Така Той става Ноният Адам, както казват свети отци, и е било както в началото. Адам е трябвало да е в общение с Бога и цялата тварна природа –

духовна и материална – да има такава връзка чрез него. Защо чрез Адам, а не чрез други личности, свободни като човека, например ангелите, които са духовни? Чрез Адам, чрез човека, защото човекът в своето съществуване включва и материалната природа. Ангелското творение да има общение с Него и да живее вечно. Защото Бог е сътворил всичко с любов и желание то да живее вечно. Именито това се е осъществило в Христа: Христос е Ноният Адам, който наивно е обединил тази тварна природа. А че отга, ако измаме общение с Бога, не можем другоаче освен чрез Христа и в Христа.

На стр. 4-5

ХРОНИКА

България

Празникът на Самоковския гевгечки манастир

И тази година на 1 октомври празникът на девическия манастир „Локров Богородица“ в Савада беше почетен с архиерейска св. Литургия.

С благословението на Негово Светейшество патриарх Максим, който е и Софийския митрополит, богослужението бе оглавно от Негово Високопреосвященство Неврокопския митрополит Натанаил. Сърдечното отношение на митрополита към обществата и сеестрите датира от времето,

Архиерейското богослужение във Велико Търново

На 4 октомври със св. Литургия започна тържествата по повод на 135-годишнината от осъществяване на храма „Св. Кирил и Методий“ във Велико Търново, оглавно от Негово Високопреосвященство Великотърновския митрополит Григорий. Той отслужи и водосвет за обновително на камбанарията на храма, възстановено на граждани, фирми и институции. Празникът храм в Търновската духовна околия, който носи името на славянските просветители, е свързан с великата борба за църковна независимост.

В памет на загиналите

На 8 октомври в Пловдив бяха проведени тържества, посветени на 95-ата годишнина от началото на Балканската война. По този повод Общественият комитет за обелявяване на годишнината бе организиран поклонение пред Паметника на загиналите тактовци. Монументът е изграден от сираците на убитите в Балканската

война, който той е викарий на Софийския митрополит.

Митрополит Натанаил извърши богослужението заедно със сенициите от града и от други места. Храмот и манастирският двор бяха претреляни с много поклонници. След отпочиване си правично съвбо изпитанията Натанаил пренесе на всички присъстващи патриаршески благослов от кивирката на спарията – Българския патриарх Максим.

Восени от педагогическия съветник на училището, за откриването бяха дошли деца от трите възрастови групи. Млаките умених намериха в зала-та поздравии, подготвени от о. Александър – папка с кивирката, тест за сладки, флуамур-ките и шоколади.

Директорът на Енорийския център д-р Десислава Пулскава представи децата и им пожела успешни занимания в неделното училище. „Бие сте дошли на най-убавно място – църквата – казва г-жа Пулскава, – тук ще научите много неща, ще научите как да живеете по-добре и да оставите на заднина осем компютъра, е който иницие от свобода ще могат да придобийт практически компютърни умения.“

Инициативата бе в рамките на тържествата, посветени на празника на Стара Загора. Те започнаха на 5 октомври с празнична св. Литургия в катедралния храм „Св. Димитър“.

Празничен водосвет в Старозагорския замбор

Министърът на културата проф. Стефан Димитров и заместник-министърът на културата Ана Карянавава присъстваха на празничния водосвет и осъществяване на кт, водосвет на известния променител и революционер отец Минасий. Манастирската църква на папката на Стара Загора. Отец Минасий Кръвев с патрон на училището към Старозагорския манастир. След празничния водосвет бяха открити изложба на икони, рисуване от липчени от свобода, и за обелявяване на хората, изтъпяващи правосия. Старозагорската дейност е известна с просветителската дейност, извършвана от православните сенициите в града, който иерархоически е свързан с манастира на църковния архиепископ Асен и Петър. Той посеща престола през 1197 година след трагичната смърт на двамата свята братя в манастира на сина година. Оттогава посетил българския земи в Тракия, Македония, Поморание, Трансилвания във войни с Византия, Унгария и Сърбия. През 1204 г. сключва уния с папата, който провъзгласява архиепископ. Виселият на българската Църква, а на Калоян даява краалска корона и кивирът.

Панихиди за цар Калоян

На 8 октомври св. Литургия и панихиди по повод 800-годишнината от гибелта на цар Калоян отбеляза Великотърновския митрополит Григорий в църквата „Св. 40 мъченици“ във Велико Търново. На Директорът представя десетте акти, политични и предствителни на държавни и обществени институции.

На 19 април моятите на българския владетел, който след откриването на бика в музея във Велико Търново, бика погребани за втори път в църквата „Св. 40 мъче-

Панихиди за цар Калоян

ници“ Цар Калоян е третият брат на владетелите на българската държава Асен и Петър. Той посеща престола през 1197 година след трагичната смърт на двамата свята братя в манастира на сина година. Оттогава посетил българския земи в Тракия, Македония, Поморание, Трансилвания във войни с Византия, Унгария и Сърбия. През 1204 г. сключва уния с папата, който провъзгласява архиепископ. Виселият на българската Църква, а на Калоян даява краалска корона и кивирът.

† IN MEMORIAM

На 28 септември внезапно почина свещ. **БОРИСЛАВ АЛЕКСАНДРОВ ВАСИЛЕВ (1944-2007)**

Роден на 7 юли 1944 година. Завършил Софийската духовна семинария в Черепици през 1972 г. На 20 септември 1973 година ръкоположен за свещеник от Девическия св. Партеий и от тогава до скончания си е свирчески свещеник в родния си село с Езов дол, Раздолово, при храм „Света Троица“ и вжодният спорти-

На 2 октомври след кратка боледуване се престави в Господ свещ. **ВАСИЛ АЛЕКСАНДРОВ ВАСИЛЕВ (1943-2007)**, енорийския свещеник в село Искрен, Софийска епархия

Завършил Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“ и Духовната академия „Св. Климент Охридски“ в София, на почетен цял живот да остане свещеник на село, при овна хора, който са го прители да се е сплужа, да бъде челят настер.

Прекарал човек, обраснен свещенослужител, грижовен и обичен отец за

ите на селата Горна и Долна Смирница. Ослепото бе извършено от архиерейския викарий на Радомирската духовна околия ив. Йоан Плочарски в сенициите от района.

Бог да го прости и да го упокои в селенията на праведните!

Ослепото бе извършено от архиерейския викарий на Радомирската духовна околия ив. Йоан Плочарски в сенициите от района. Бог да го прости и да го упокои в селенията на праведните!

Неделно училище за деца с увреден слух отвори врати в София

На 7 октомври в Енорийския център на столичния храм „Св. Кирил и Методий“ бе официално открито първото Неделно училище за глухи деца. То е организирано от сенициите на Софийския митрополит и председатели на храма протоиерей Александър Величков.

Вска неделя ученици от Средното специално училище „Проф. Девчо Денчева“, разпределени в три групи, се изучават основите на православната вяра. Заниманията ще се водят от богослова Силвана Павлова, която владее и жестотимичен език на глухите.

Восени от педагогическия съветник на училището, за откриването бяха дошли деца от трите възрастови групи. Млаките умених намериха в зала-та поздравии, подготвени от о. Александър – папка с кивирката, тест за сладки, флуамур-ките и шоколади.

Директорът на Енорийския център д-р Десислава Пулскава представи децата и им пожела успешни занимания в неделното училище. „Бие сте дошли на най-убавно място – църквата – казва г-жа Пулскава, – тук ще научите много неща, ще научите как да живеете по-добре и да оставите на заднина осем компютъра, е който иницие от свобода ще могат да придобийт практически компютърни умения.“

Инициативата бе в рамките на тържествата, посветени на празника на Стара Загора. Те започнаха на 5 октомври с празнична св. Литургия в катедралния храм „Св. Димитър“.

Панихиди за цар Калоян

На 8 октомври св. Литургия и панихиди по повод 800-годишнината от гибелта на цар Калоян отбеляза Великотърновския митрополит Григорий в църквата „Св. 40 мъченици“ във Велико Търново. На Директорът представя десетте акти, политични и предствителни на държавни и обществени институции.

превод. Заедно със Силвана и те сега ще се учат да преносват вероучение на глухите ученици.

Идеята за неделно училище за деца с увреден слух е заражда в Силвана Павлова още преди година, но е нужно време, докато се стигне до нейното осъществяване. Учещицата минава през обучението в Българския гевгечки факултет, курсовете по жестотимичен език, обмислянето на проекта за неделно училище, уселията на осъществяването му.

Сега проектът ѝ става реалност: благодарение на покрепителите на о. Александър Пулскава, които владее и жестотимичен език, началото на неделното училище за глухи деца, за да може проектът да стартира. Според о. Александър това походи е пообидно, отколкото да се чука да се съберат парите, а после да се стартира, защото така идеята може и да не види бля свет.

„Беше важно да започнем, вътова обидише средства за всичко необходимо – кавна свещеник.“

Сега ще търсим начини да осигурим финансова подкрепа и от други места, за да продължи работата на училището.“ За да се пок-

Ако някой иска да помогне дейността на Неделното училище за глухи деца, мога да направят това на следните банкови сметки:

УниКредит Български АД
гр. София 1000, ул. „Иван Вазов“ №1
ВРС код – UNCRBG5F
В евро
IBAN BG64 UNCR 9660 1445 3748 00
В левва
IBAN BG17 UNCR 9660 1045 3748 06
Основания за вписване:
Неделно училище за деца с увреден слух.

Пиела СПИРОВА

Инtronизацията на Негово Блаженство Румънската патриарх Даниил

С благословението на Негово Свещейство Българския патриарх и Софийски митрополит Максим и по покана на Св. Синод на Румъния на 29 септември в Букурещ е извършена инtronизацията на новобирания Румънски патриарх Даниил, който се провежда в Букурещ на 30 септември. Делегацията бе в състав: Видински митрополит Дометиан, Варненски и Великотърновски митрополит Кирил и Свободенски епископ Науа, главен секретар на Св. Синод.

На 29 септември в 16 ч. българската патриархия делегация пристигна в Букурещ и веднага бе приета от избрания за Румънски патриарх митрополит на Молдова и Буковина Даниил. На срещата присъстваха и епископ Кирил Каминянул, старейшина на Молдова. Опръ, представител на Румънската патриархия в София, и протопрезидент Петър Тотев, председател на Негово Свещейство Българския патриарх при Румънския патриарх. Пристигне към новобирания патриарх подвезе Великият митрополит Дометиан, който му връчи в дар от Негово Свещейство и Св. Синод на БПЦ икона на Спасителя. Митрополит Даниил благодарно за вниманието от страна на БПЦ и пожела добрите взаимоотношения между двете църкви и двата народа да продължат и занаяра.

На 30 септември в 8 ч. в патриаршеската катедрала „Св. Константин и Елена“ започна св. Божествена литургия, отслужена от седемте митрополити на Румънската патриархия. Представители на всички православни църкви бяха в храма. Преди началото на богослужението при тържествените звън на камбаните и с красиво литийно шествие в храма идеше новобираният патриарх и застана на сани от трончето до певницата. В св. Литургия участваха четирима епископи и шестима дякони, които оглавиха храма с хубавите си гласове.

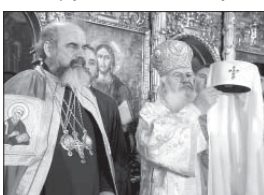
След св. Литургия архиепископът Теодосий Нифон прочете изработеното като свикътно решение на Св. Синод за състояния се избор на овластената патриаршеска престола и за избиранието на митропо-

лита на Молдова и Буковина Даниил за Румънски патриарх.

Започна последованието на българостествен мислен с чина на инtronизацията на патриарха. Пред олея бе положено на аналои св. Евангелие. Митрополит Даниил бе поканен да застане пред него с лице към олтара. Двама духовници от служезието подложиха на раменете му мантия, след което последователно митрополитите му връчиха ин-

сигниите на патриаршеското достойнство – кръст, енгелие, панагиа, бяло бубо и жезъл. Беше прогласено продължително многогласие за здравето на новия Румънски патриарх Негово Блаженство Даниил. Новобираният патриарх се обърна към присъстващите със слово.

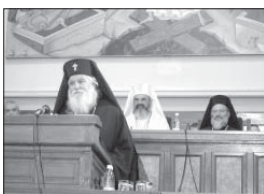
От храма всички си донадоа архирер и гостите се отправиха към заедателната зала в Патриаршията, където от 12 ч. започна тържестве-

Новият Румънски патриарх получава шестте икона на патриаршеското достойнство – бяло бубо (горе), панагиа (долу)

Отваряне на тържественото заседание на Св. Синод на Румънската православна църква

Видинският митрополит Дометиан прочита въздравлението от името на БПЦ

ното заседание на Св. Синод и бяха поднесени приветствия към новия патриарх от представителите на православния църква.

При влизането на новобирания патриарх всички се изправиха и с бурни аплодисменти го приестваха.

Първото приветствие от името на Св. Синод на Румънската православна църква произнесе митрополитът на Сибу Лаврентий. Последователно след него говориха президентът на Румъния Траян Басеску, представителът на Венедската патриархия, митрополитът на Швейцария Бернати, румънският крал Михалей и по реда си представителите на поместните православни църкви.

От името на Негово Свещейство Българския патриарх Максим и Св. Синод на Българската православна църква поздравиха процеса. Видинският митрополит Дометиан, който заличи с многогласие за патриарх Даниил. Приветствия бяха поднесени и от представителите на Римокатолическата църква кардинал Валтер Каспер и от Арменската апостолска църква.

След тържествения обяд гостите отплуваха за градата на правителството, където на новобирания патриарх бе връчен орден „Румънска звезда“ в присъствието на представителите на правителството на Румъния и гостите.

Вечерта в салона на патриаршията бе изнесен концерт, след което бе дадена тържествена вечеря.

На 2 октомври в 9:30 ч. българската патриархия делегация бе приета от патриарх Даниил. Той призова за по-тесно сътрудничество между двете православни църкви, предвид общата им граница и обща от своя страна да работи за обляжението на двата братски православни народа.

След като получиха аплодисвания, гостите отплуваха за София.

Текст и снимки: Стойбишка е. НАУМ

В манастира „Пасъря“

На 29 септември пример протопрезидент Петър Тотев показа на българската църковна делегация манастира „Пасъря“ (Пилене), който се намира близо до Букурещ, срещу манастира „Черника“.

Българските митрополити Дометиан и Кирил с епископа Максим

Българите бяха любезно посрещани от игумена Михаил, който им разказа за свята обител. В манастира се подвизават 150 монахи, които живеят в 50 къщи около храма. Към манастира работи сиропиталище за 50 души, за които се грижат монахините. Една от тях е лекарка, а две са медицински сестри. Към сватата обител действа и училищно-семинария за 140 деца. Директор на училището е игумената на манастира. Самата тя е учителка. Последието на сестрите в манастира готвяха в обкръжение на сиропиталището и в поддръжката на външните на манастира. В училището преподават млади монахи, завършили съответните специализирани учебни заведения. В манастира има и ателие за църковни одежди.

Гостите се поканиха в храма на манастира, където се съхраняват мощите на св. Климент от Черника и на други светци и се развиха за спомен на първата страница на Св. Евангелие.

В манастира „Покров Богородичен“

След обяд на 30 септември по покана на архиепископа на Томис и Констанца Теодосий и с благословието на Негово Блаженство патриарх Даниил българската патриархия делегация се отправи към манастира „Покров Богородичен“ в с. Дорна Арини, в областта Вагра Дорией, в Молдова. Манастирът е изграден с изключителните жилища на архиепископ Теодосий в неговия рожден дом според завещанието на неговите родители Прокопий и Елизавета. Свватата обител представлява двете прекрасни сгради в алипсий стил с изключителна дървена църква с резбовани стени, посветена на Покрова на Божията Майка. В сватата обител се подвизават 25 монахи.

На 1 октомври, храмовия празник, гостите и домакините отплуваха в св. Литургия на открито при стечение на множество народ. Преди богослужението беше покрехната частта от мощите на св. св. Андрей, а по време на Литургията бе осветена икона на св. Богородица, която от икона от св. Констанца, която ще остане в обителта.

Манастирът разполага със собствено стопанство – 400 овце, 10 крави, свраци, пушки и други домашни животни.

ВЪВЕДЕНИЕ

В всеки град, всяко село, всеки архитектурен паметник има своята история. Но за някои от нас това е била промислена в дълбочината томовете по библиотеките, поноква, за да я събере човек, трябва да го да се рови по архивните делници, да обиколя, да пита и раз-

на Петковден новият храм с тържествено осветен от Врчанския митрополит Константин. По това време в снортия книги духовен живот и на големите празници църквата се оканва маляка, за да бъде наблюдавана се парод.

През 1901 г. е построена и камбанарията. От

софийските майстори. В цялата икономия преобладава т. нар. академичен стил. Отец Димков е професионален музикант, той се правил като добър ръководител на църковния хор.

След пресрватя през 1944 г. свещенослужителите понасят под удара на новата власт. Те са

каже на новите управленици истината в очите и да намекне, че всяка власт е преходна.

През един период от 26-27 години зографата на храма е била повредена и опущена. С нейната реставрация през 1967 г. се възема художникът Марин Нанев от Кнежа. Този си вид стенописите

ниче с свещеник Димитар Крътев. Свещенослужителите се стараят според силите си да посрещнат поуките на истината и да ги християни от града. Властта разбрала, че трябва ще откъсне възрастните от църквата, но се старая да ги запази и да голама стени с помощта на запалаи и прируда успява.

През 1978 г. е извършен първият ремонт на храма, като са поставени нови водосточни тръби. Всички стъкла на прозорците са поменени със стъклоплати в различни цветове. Това освежава вида на църквата отвън, до този момент тя е била със стъкла, покрити с бяла боя. По това време църковният хор се ръководи вече от иконом Николай Калчев (1942-2002). Неговата Църковна община е била с басион газ откъсна водосветите на храма до края на двадесетте години, когато се оттегли от свещенослужител поради напреднала възраст.

След демократичните промени нещата се разликват, вече никой не спира хората да ходят на църква. Църковният ръководител не пропуска да напие непознати шети и тук. Все пак немалко малки хора намират вратите на храма и се присъединяват към църковната община. През 1995 г. със средства от дарения и доброволни труда на художника Васа Габровски са направени цветни витражи стъкла на прозорците в нава и на апсидата. Храмната икона на над вана е поменена на нова, рисувана върху ламарина пак от Габровски.

Църковното настоятелство осъзнава, че трябва да прилича ма-

дите хора към духовния живот на снортията. През септември на 2003 г. е сдана от приръководителите църквата с извършен ремонт по училище по вероучение, което събира за обучение деца от първи до осми клас.

През 2004 г. със средства, отпуснати по проекта „Красива България“ е направен ремонт на покрива и уличните върху старото лампосе е изложено ново, лакирани са престолите и са боядисани двата прозорцирания.

През лятото на 2006 г. в двора с издигната чешма със стенопис „Св. Богородица Живоименна ичочник“. Автор на проекта е художникът зограф Марин Нанев. Чешмата е изградена с награди дарения и с доброволни труда на М. Геров и Свещеник Цветелин.

През последните няколко години снортията се обслужва от протоиерей Тодор Дуков. Въпреки неспокойните години на прехода и пораженията, нанесени от господстванияте ангели, и днес храмът продължава да бъде център на онези, които търсят Бога. Тук намират утеша и молитвени помощ много хора, понасят тежките уари на живота.

През 2004 г. имаме предложение от общинските власти, храм „Св. прер. Параскева“ да бъде обявен за паметник на културата. За добро или за лошо, това не се случил. Днес той не е проект на паметник, а огнище и жив стоер на православната духовност както за хората от града, така и за християните от околните села, където няма свещенослужители.

Цветан ДИКОВСКИ

ХРАМЪТ В БЯЛА СЛАТИНА - 20-ГОДИШНА ИСТОРИЯ

дена на нейното осветяване до днес едте следколасни камбани не спират да призовават християните на богослужение в неделаите дни и по големите празници. Отец Марин никога не танемаремия грижеше за своето паство. По-късно към неговите трудове се присъединява и свещеник Петър по Симеонов (1863-1936).

През 1938 г. по ръководството на протоиерей Александър Димков (1902-1952) е направено преустройство и разширяване. Откъм западната част притворът е увеличен с четири метра и дървенят балкон е заменен със стоманобетонен. Мазилката отворе е поменена. Художници и резбари от София изработили нов иконостас, архирейски трон, два аналоа, клирос и престолни за скане, които опанат цялата средна част на храма. Стенописите са направени до 1940 г. от художника Пефев. Вероятно той не е бил професионален зограф, а е следвал стила

битие, съдени от „Народния“ съд, страдат по гонителни и лагерни.

Особено тежки години понася отец Димков, който не се стразува да

запазват до днес.

В началото на петдесетте години Бяла Слатина става архирейско наместничество. Първият архирейски намест-

Беззаконната смъртна присъда над свещеник Стефан Георгиев

Свещеник Стефан Георгиев Стефанов е роден около 1902 г. в село Кнежа (днес Плевенска област). Родителите му са преселници от Скопско – Македония. Запървято средно духовно образование в Софийската духовна семинария и право в Софийския университет.

За известно време (около 1928 г.) е бил мител на село Бутан, Врачанско. На това длъжност е проявявал като способен и мъдър ръководител. Хората, които го помнят от това време, казват, че когато му се налагало да говори публично, той никога не метел своите докладни и речи. Пригизвал богата сроднина и владеел пет синка.

Въпреки юридическото си образование той преоткрива у себе си свещеническото призвание и е ръководил за свещеник в село Попица (Врачанско). Хората го помнят като добър проповедник, извършил свещенослужения, милосърден и отзивчив християнин. През първите години на ХХ век е бил учител по вероучение в местното основно училище. Тук се проявява и като добър педагог. При построяването на читалището в селото той съдейства с шестри дарения и организационна работа.

По време на двадесетгодишния прераз прет

1944 г. отец Стефан е един от неудобоите за комунистите хора, част е от интеллигенцията, на която режимът гледа като на сервизна запала. На черните интриги и клеветнически трудове не бил оставял шивни обвинения и да го изправят прет „Народния“ съд във Враца. Не са известни молитвите на съда за произнасянето на смъртния присъда. Знае се само, че заедно с него са осъдени съветски агенти Иван Нинев и Бирмичев. Иван Георгиев, Присъдата над тримата осъдени – смърт прет разстрел – е изречена на 13 март в местността Бутон дол в района на Ловча. Смъртният акт е с дата 27.03.1945 г. От устно предаване на неговите деца се знае, че осъдени са в двубит с кирка, а след това напачете са взети от телата чиновник, дрен и други ценни вещи. Гробът им и досега е неизвестен.

Режимът погиза на имота на свещенослужителя. Синът му Димитър е принуден да отпусне откритици родната си княза, издигне четринте инквизиции.

Кратката биографична справка е предоставяна от белики на свещеника, отчуката Генова Димитрова и снортия Бела.

Цветан ДИКОВСКИ

От 40 храма през XIX век в Мелник, днес в града има запазени едва 4 църкви, в които се служи само в празнични дни

ПОКЛОННИЧЕСКО ПЪТУВАНЕ ИЗ НЕВРОКОПСКА ЕПАРХИЯ

В прилично красива Мелник останалите гба рена. Исква да разгледаме спокойни всички забележителности, да усетим атмосферата на този градче.

Нрбава съм в Мелник още като ученика в основното училище, после в гимназията бяхме на практика тукта, събувахме по два дни спренириване баша, храмобете, писанчиците. Познавах всяка улчица, всеки къща, всеки детайл, избиците на стрехите, потъмнените погорири зрета, „разрочените“ на този град в различно време на деня. Всеки път, когато се завръщаш след години, го намърша все същата, но забрвях нищо от своето оцарбаване. Сега искам да го покаяка на гредата си и малко се боях да не намедра пренасенен, комерсиализиран, ополша. Но Мелник и този път не ме разочарова. Преодоли ми шедрото своето гостоприемство, уютна си и заразкава атмосфера, априлично време.

Първото писмено съобщение за дълбоководно здравствена крепост Мелник, изградена на една скала и опасана отбрев съ стърпими и много дълбоки пропасти“ се отнасят до началото на XI век, но и те, и откритите антични находки, капелите, архиправби, плочи и монети говорят за много по-старо антично поселище на това място. До днес по замъкбете на съвременния град могат да се видят запазени крепостни стени до 8 метра височина. През XIII век тази крепост се разраства до столица на самостоятелното феодално владение на деспот Алекси Св. стрепри си на Асен, Петру и Кюлеви. Мощният деспот преобръща Мелник не само в почитливо, но и в хованко икономически, дробно и културно средизае по южна България. Спрот се усещено крепостни съоръжения, жилищни сгради, църкви и манастири.

Нредмет от жилището на владетеля се в изградява виащаномата базилика „Св. Николай“. В края на XIII век тя става епископска, а от епископски нагрял на южна проаиторния сътеб става едно, че тя е и „домашна църква“ на владетелския род. Стените на тази трибурна базилика и днес се открояват на най-високото място на зъма в източната част на града. Детайли от уиканомата и стенописи от края на XII и началото на

Изглед от града

погорири, всеки момент запазващи да се срят в безграта заедно с ронещата се грст. Този описва манастири и спонански сгради, както и гбе църкви под едря покрив, ергата посветена на „Велик архангел, Вдоброчен с мек“, а гредата – на св. Караулия, цитанско отивре и отивси с прекрасни фрески, датирани от XIII и XIV век.

След апогези му настъпват тежки времена за града. От 1246 г. Мелник е във византийски ръце, за кратък период се покриватен на православие Хремо, 15 г. е под сръбско владение и почита пети бела османско владение. От средата на XVIII век Мелник се възражда и бележи нов разцвет. Развиват се различни занаяти, особено винарството, а жителите му търгуват с всички европейски държави, по Маоаоалиското и Африканското крайбрежие. При посещение на Пол Петрирвие забрвба 40 запазени църкви, а се поминатата пъта и имената на още 32. Както зомеги и предстваните, така и малки, франшии църкви. Тогава в 14 хиляди жители, днес са останали 250.

Разцветоме музей на града, изготво и предстван биват на мемичани през Възраждоме, разнеждоме проуитата Кордоуеуба къщи, но-вокамата запазена от възрожденския период в България. Вечномичата с просторности, богата подребна, с убисте си, зямната и аямната си здравия, сауната... Няколко пъти се възрождаше към пл. нар. „Митрополитска църква“ с наред-

XIII век са екстериори в крптитата на храм „Св. Александър Невски“ и Археологическия музей в София. Много по-късно около храма се развита и манастир. Самият деспот Св.б. Крпитор на гредата настъп в източната част на зъма Света Богородица Спимеописа и в качеството си в саморедкоето до дарица с арамита, поробно на тази, която изграбват българските царе.

Третият манастир на зъма Св.б.б. Крпитор – „Св. Харалампий“ също е изграден през XIII век. В припката към пл. нар. „Монахино евангелие“, принадежко на този манастир, се споменава година 1206. Когато през 1898 и 1901 година франсиският умел Пол Петрирвие посещава Мелник, намедра манастирските сгради погорири, всеки момент запазващи да се срят в безграта заедно с ронещата се грст. Този описва манастири и спонански сгради, както и гбе църкви под едря покрив, ергата посветена на „Велик архангел, Вдоброчен с мек“, а гредата – на св. Караулия, цитанско отивре и отивси с прекрасни фрески, датирани от XIII и XIV век.

Останки от базиликата „Св. Николай“

дата да я намедри отворена. Вршатне на „Св. Автоноид“ също оставява забрвбени, а местните хора не уверяваха, че и гбете църкви са грстивши. Отпореко до махалата отбън реклата, за да видят тамошнята къща, посветена на св. Иван Кръстител, с надеждата там да намедри свещеник. Някрая една възрастка жена ни каза, че свещеник идва от Санганица само за празник. Асаноно е – при токовата малко житина, което биване и време цялшо за заети с посрещането на туристите.

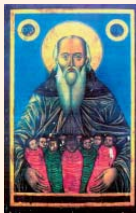
Но аз пазя спомен от едни Възидежи, някредо към 1983-1984 година. Помня липитата и как пнавах от ваторите, докато всички заедно, достатие и спонаните на зрета, пнежа „Христос Воскресе“.

Преуди да отпавитата от Мелник, посетиме базилика Ронсина манастир – едрн от най-хубавите и абентичните манастири в България, просуществоващ от Средновековието до днес. Манастир, който пазя една скала за велик християнски светение – чудотворната Ронсина икона на св. Богородица – Портарица.

Стево
Текст и снимки:
Александра КАРАМИХАЛЕВА

ЧУВАТЕЛИВНИТЕ ИКОНИ НА БЪЛГАРИЯ

СВ. СТИМАН ДЕТЕПАЗИТА • С. САТОВНА

Пазу се в храма „Св. Неведо“ в с. Сатовна. Св. Стиман е икопграфизиран с 14 поклонника в ризите си, което на-белка за символично „представителност“ на ишубитите 14 хиляди младици във Ватемле. Св. Стиман е жилив в края на VI и началото на V век в Мана Асен. Бил бодрозо гражданин, но раздал цялото си имущество по берните и спонаните. Неведома много учредя на ишементе, като предявно лекувал деца и безлюдие. Почуване се като покривител на юрванетата.

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2007 г.

„Дървено вестник“	сп. „Духовна култура“
1 година 21,00 лв.	1 година 18,00 лв.
6 месеца 10,50 лв.	6 месеца 9,00 лв.
3 месеца 5,25 лв.	3 месеца 4,50 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНЕОД, София – 1000
ул. „Орбаница“ № 4
тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МО.Е: Таня Тончева Христова
e-mail: xristova@dserv.bg
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Редовник се е проруба.

Банкова сметка на Синагодално издателство на БИЦ
УниКредит Булбанк • София, ул. „Ал.Бинби“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRCG6F
Сметките да се илрират с поштенски запис или по банковна сметка,
якото да се илрират поштенски адрес и консултант код на получателя.
„Дървено вестник“ съдържа сведения откритост и информираност и не
било да се илрират поштенски адрес и консултант код на получателя.